

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
lovgivningogoekonomi@skm.dk og mbb@skm.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2020-021745

Dato 26. maj 2020

Vedr: Høringsvar om lovforslag nr. L 174 om lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, pensionsbeskatningsloven og lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v.

Skatteministeriet har 16. april 2020 fremsat lovforslag nr. L 174 - Forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, pensionsbeskatningsloven og lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. i høring (i det følgende lovforslaget).

Lovforslaget har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg. Lovforslaget giver Danske Advokater anledning til nedenstående bemærkninger, som herved eftersendes, idet det ikke var muligt at fremkomme med bemærkninger i forbindelse med den offentlige høring over et udkast til lovforslaget.

1. Overordnede bemærkninger

Danske Advokater er enig i, at der kan være behov for at styrke og sikre den offentlige gældsinddrivelse. Dog skal Danske Advokater helt overordnet bemærke, at de foreslåede regler herom i lovforslaget ikke forekommer at være helt proportionale, når det tages i betragtning, at den manglende gældsinddrivelse hel overvejende skyldes fejl og mangler ved inddrivelsessystemerne i det offentlige. Danske Advokater kan således tilslutte sig de bemærkninger, som er kommet til udtrykt i høringsvaret af 3. marts 2020 fra FSR – danske revisorer, hvor der udtrykkes bekymring for, at lovgivningen og forvaltningen tilpasses IT-systemernes formåenhed og ikke, at IT-systemerne tilpasses lovgivningen.

Det må således give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, som udtrykt af Dommerforeningen i høringssvar af 5. marts 2020, at lovforslaget ikke indeholder nogen afvejning eller overvejelser omkring formålet og hensigten med de almindelige forældelsesregler, som man konkret ”*tager ud af drift*”, når det kommer til det offentlige gældsinddrivelse og fordringer. De hensyn og det overordnede formål, som ligger til grund for indførelsen af forældelsesfrister – herunder særligt en absolut forældelsesfrist – og som er kommet til udtryk i forældelsesloven, gælder forsat. Borgere og virksomheder bør på den baggrund som udgangspunkt ikke kunne blive mødt med meget gamle krav, uanset at kreditor er det offentlige.

Det fremgår indledningsvis af lovforslagets bemærkninger, at det er urimeligt, at andre borgere betaler for dem, der ikke betaler. Dette udsagn kan ingen være uenig i. Det bør imidlertid hertil bemærkes, at det i en meget lang periode har været meget vanskeligt for borgere og virksomheder ved en henvendelse til Gældsstyrelsen at få en klar besked om oprindelse og status i forhold til en gæld, som de pågældende måtte have til det offentlige. Udtalelser herom fra Gældsstyrelsen har indeholdt forbehold om, at gælden var retskraftig og korrekt opgjort, hvilket den enkelte borger som oftest ikke har haft en reel chance for at vurdere. Henset til den manglende sikkerhed omkring en borgers eller virksomheds gæld til det offentlige, kan det således påpeges, at manglende betaling af gælden i visse tilfælde kan skyldes det forhold, at gældens størrelse var helt eller delvist ukendt ikke blot for skyldneren, men også for Gældsstyrelsen. Det kan således ikke forventes, at borgere og virksomheder har skulle indbetale, når der ikke har været sikkerhed for kravets størrelse og berettigelse.

2. Bemærkninger til de enkelte dele af lovforslaget

Lovforslaget indeholder bl.a. følgende forslag:

1. Yderligere udskydelse af forældelsen af fordringer under inddrivelse.
2. Forlængelse af paralleldriftsperioden, hvor inddrivelsen sker i flere systemer.
3. Lempelse af krav om sædvanlig rykkerprocedure og underretning ved overdragelse af fordringer til inddrivelse.
4. Indsigelse om forældelse skal senest ske i forbindelse med et inddrivelseskridt.
5. Ændring med henblik på at undgå fordringer i 3 niveauer.
6. Opsplitning af hoved- og underfordringer under inddrivelse hos Gældsstyrelsen m.v.
7. Anvendelse af registreret modtagelsesdato for tidligere konverterede fordringer.
8. Mulighed for at inddrive fordringer ved fejl i de registrerede stamdatoer.
9. Undladelse af at beregne rente ved sammenblandet gæld.
10. Hjemmel til at undlade at pålægge rykkergebyr.
11. Forenkling af regler om forrentning ved modregning i udbetalinger fra det offentlige.

2.1. Forlængelse af forældelsesfristen

I relation til første forslag vedrørende udskydelse af forældelsen af fordringer under inddrivelse, kan der henvises til de overordnede bemærkninger vedrørende de retssikkerhedsmæssige overvejelser, som en sådan fravigelse af forældelseslovens almindelige regler naturligt må give anledning til, herunder når set sker med henblik på at lovgive af hensyn til systemudvikling.

2.2. Lempelse af krav om sædvanlig rykkerprocedure og underretning ved overdragelse af fordringer til inddrivelse

Der lægges med forslaget om til at ændre reglerne, således at gennemførelse af rykkerprocedure og underretning ikke er en gyldighedsbetingelse for inddrivelsen.

Forslaget begrundes med en usikkerhed omkring retstilstanden vedrørende manglende overholdelse af sædvanlig rykkerprocedure og underretning ved overdragelse af fordringer til inddrivelse, og der henvises til praksis. Det fremgår af forarbejderne til lovforslaget, at Landsskatteretten og byretten i to sager har anset iagttagelsen af rykkerprocedure og underretning som en gyldighedsbetingelse for eksempelvis afbrydelse af forældelse og opkrævning af inddrivelsesrenter. Henset hertil er der således næppe tvivl om den nugældende retstilstand, og lovforslaget er dermed udtryk for en skærpelse af reglerne og en ændring af den praksis, der er på området.

Formålet med rykkerprocedure og underretning om overdragelse af fordringer til inddrivelse er at sikre, at borgere og virksomheder kender status vedrørende krav, der sendes til inddrivelse. Danske Advokater finder det på den baggrund betænkeligt at indføre en generel lempelse af kravene om sædvanlig rykkerprocedure og underretning ved overdragelse af fordringer til inddrivelse – navnlig henset til, at lovforslaget ikke ses at indeholde nogen nærmere begrundelse for behovet for en sådan generel lempelse af reglerne.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at når reglerne får karakter af en ordensforskrift, hvis manglende iagttagelse ikke medfører en retsvirkning, så er der risiko for, at overholdelsen af reglerne svækkes. At der er en risiko for manglende overholdelse af reglerne er i øvrigt adresseret i lovforslagets bemærkninger: *”... bør det tilstræbes, at ordensforskrifterne i videst muligt omfang overholdes, uanset at manglende overholdelse heraf ikke afføder retsvirkninger for det konkrete retsforhold.”*

Lovforslaget ses således på dette punkt at være udtryk for en væsentlig forringelse af skyldners rettigheder. Danske Advokater skal opfordre til, at begrundelsen og behovet herfor klargøres.

2.3. Indsigelse om forældelse skal senest ske i forbindelse med et inddrivelseskridt

Det fremgår af lovforslaget, at skyldneren kan fortabe retten til at gøre forældelse gældende, og at *”indsigelsen skal senest fremsættes i forbindelse med en klage over eller indsigelse imod det første forældelsesafbrydende skridt, der foretages af restanceinddrivelsesmyndigheden efter det tidspunkt, hvor forældelsen ifølge skyldneren er indtrådt.”*

Danske Advokater kan tilsluttes sig Dommerfuldmægtigforeningens høringssvar af 6. marts 2020, hvorefter det er betænkeligt, at adgangen til at påberåbe sig forældelse af en fordring afskæres fuldt ud, hvis ikke indsigelsen er fremsat senest i forbindelse med det første forældelsesafbrydende skridt, der foretages af restanceinddrivelsesmyndigheden efter det tidspunkt, hvor forældelsen ifølge skyldneren er indtrådt.

Danske Advokater finder således, at forslaget på dette punkt er særdeles indgribende. Hertil kommer, at lovforslagets bemærkninger ikke adresserer det forhold, at visse fristafbrydende inddrivelseskridt ikke fordrer en egentlig stillingtagen fra skyldner til spørgsmålet om forældelse. Her kan nævnes modregning og berostillelse grundet skyldnerens manglende betalingsevne mv. Derudover forholder lovforslagets bemærkninger sig heller ikke til, at spørgsmålet omkring forældelse ofte er juridisk komplekst og således ikke nødvendigvis til at overskue for den enkelte skyldner, der således uden juridisk bistand risikerer at fortabe retten til at gøre indsigelsen gældende, hvis skyldner først på et senere tidspunkt bliver opmærksom på, at fordringen var forældet.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskeadvokater.dk